

REDACȚIA

Arad, Doak Ferecut-nuța nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Anstro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10 .
pe 1/4 an 5 .
pe 1 lună 2 .
N-ril de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Doak Ferecut-nuța nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

Scrierile nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

O NOUĂ MIȘCARE DE NAȚIONALITATE.

„Magyar Szó” dă alarma.

E în primejdie patria; națiunea maghiară e amenințată în existența ei; se prăpădește țeara! — pentru-ca steticul ministerial Klaffka László e delegat, de ministru de interne, să facă ordine în Maramureș, să taie ghiarele gospodărilor sub a căror „îngrijire” s'a ruinat un colț de țeară.

Pangermanii subminează țeara, — strigau neo-patrioții, când Klaffka a fost trimis în Torontal.

Știm ce s'a ales la urmă...

Aceeași înscenare vrea „Magyar Szó” să o pună la cale astăzi.

Nu sunt păcate în Maramureș așa zice „Magyar Szó”, căci Jid-nii fac negoțul și administrația e maghiară; administrația maghiară, care își îndeplinește misiunea de a „ține în frâu” o populație din care 88 la sută sunt de naționalitate „străină”.

Prin urmare, dacă această administrație își îndeplinește „misiunea” de a maghiariza, este fără prihană! Piară lumea de „străini”, numai administrația să trăiască și să-și facă — mendrele!

Administrația din Maramureș e sacro sanctă, ori cât s'ar auzi de acolo tănguitoare plângeri și s'ar vedea cu ochii ruina, — căci e „patriotică”.

Rău face primul-ministru, ministru de interne, că și pleacă „urechea” pentru a asculta plângerile și denunțările, — din contră, ar trebui să imbarbăteze pe fișpanul Ronay și consoții să continue; și mai ales să dea la mir „daco-românilor”, cari așa s'au impunit în Maramureș, de vor să pună pe goană pe „imaculații patrioți” dela administrația comitatului.

„Daco-românismul” a pornit o nouă mișcare, — asigură „Magyar Szó” pe cetitorii săi — vrând să răstoarne pe

Ronay pentru a se întări familia română Mihalyi. Petru Mihalyi e puternic în comitat, bogat și popular; ear pe terenul religios lucrează Mitropolitul Victor Mihalyi, al cărui „misionari convertau cu ajutorul bunicului la legea valahă pe locuitorii ruteni din văile maramurășene”.

Eată primejdiile!

Incă un pas, — și Daco-România e gata!

Ș'apoi să nu se sperie patriotul cititor, al cărui hrană sufletească este „Magyar Szó”, de atâtea senzații ce i-se pun în față ca „memento”?

Am relevat alarma asta a lui „Magyar Szó”, pentru a învedera, în ce direcție se face prin foi educația politică a poporului maghiar.

Apponyi, care sosise Duminecă dimineața la Verșet să vadă expoziția, a rostit o vorbire fulminantă împotriva „profetilor falși”, înțelegând sub aceasta pe „agitatorii germani din Banat”, adică pe ziaristii cari în timpul din urmă au adus un nou spirit între Șoabi Lui Apponyi i-s'a făcut de altfel o strălucită primire și a fost aplaudat și în decursul vorbirii sale.

Revisia legii electorale e solicitată și de cel mai maghiar comitat. Ce nașul, care într-o adresă de 24 pagini, trimisă Dietei, cere o nouă arondare a cercurilor electorale, votare secretă în comune și drept condiție pentru a fi alegător: să și se scrie și celi ungurește

O numire.

Numirea arhiducelui Francisc Ferdinand de șef al marinei austro-ungare a făcut mare senzație. Întâiu pentru-ca e caz cu desăvârșire nou ca în capul marinei să fie numit un arhiduce, care de altfel n'a servit la marină nici odată, ear în al doilea rind se

zice, că aceasta ar fi un fel de răspuns Italiei, al cărui răge cochetează cu Rușii, ba visează și de cuceriri în Balcani și coloniale.

Un ziar din Budapesta merge și mai departe și publică din peana unui diplomat dela Roma o corespondență în care se scriu următoarele:

Arhiducele Francisc Ferdinand ține cu tot prețul să se facă plăcut la Vatican. D'aceea pe d'oparte întreprinde cele mai bune relațiuni cu aristocrația și prelații catolici din monarhie, pe de altă parte n'a căutat de loc o prietenie mai intimă ca regele Italiei. Causa acestei atitudini a arhiducelui ar fi intenția să obțină dela Vatican desiegare în privința jurământului ce a făcut că fi săi, dacă va avea, nu vor pretinde Coroana. Papa, cultivat și menșat de arhiducele care va ajunge domnitor, ar scoate o enciclică în sens că jurământul părinților nu leagă pe copii nici prejudecă dreptul acestora.

Fapt e, că înalta Casă Domnitoare în tot-deauna a menșat susceptibilitățile Papei și arhiducele moștenitor chiar după acum potrivește așa lucrurile, în cât ajungând pe tron, să fie în grațiile Vaticanului. D'aceea nu numai ca nu curtoneste regelui Italiei, dar ostentativ caută apropiere de cercurile papale.

Diplomatul care scrie ziarului maghiar afirmă chiar și mai mult: că e lucru cert, Italia va trebui să iasă din tripla alianță, nu va mai putea sta mult, ear locul ei îl va ocupa România; așa se explică legăturile extra ordinare de bune și intime ale Germaniei și Austro Ungariei cu România.

Cât e adevărat din cele ce afirmă diplomatul dela Roma, va ști viitorul.

† PAUL PAP.

Paul Pap, fruntaș nu numai între frații noștri din Bihor, dar apreciat și iubit de toți Românii din statul ungar, a încetat Luni din vicață în Beiuș, după o suferință de câte-va zile.

S'a dus dintre noi când era așa zicând la apogeul activității sale pe terenul vieții publice, când prin experiențele sale bogate, prin interesul său pentru tot ce este obțese, prin dragostea ce manifesta față de toate afacerile românești, ar mai fi putut să aducă încă servicii mari.

Bărbat cu înalte calități, caracter integru, Paul Pap întotdeauna a fost o figură impunătoare între frații noștri bihoreni, unde iute s'a distins prin mintea sa ageră, prin claritatea expunerii și mai ales a vederilor sale independente. Era de-o intransigență cum rar se po-menește; numai principiul, convingerea era ce l putea determina: interese personale, spirit de cîciă nici adversarii săi n'ar fi putut să descopere într'insul. Și era d'o bunătate rară, un humor clasic și apropiat fenomenale îl caracterisau.

În lupta de redșteptare națională și de progres cultural în Bihor a jucat un rol precumpănitor. În internatul gr. or. român din Beiuș, pe o lespede de marmură, alături de numele lui D. Negreanu, Dr. Gavril Cosma și a celorlalți fruntași, va trebui să se graveze mai ales numele lui Paul Pap. Și când se va scrie istoria luptelor noastre bisericesti din acești din urmă ani, numele lui Paul Pap earăși în pervaz strălucitor va apare.

Il jelesc în primul rind cet d'aproape, carti perd într'insul un cap de familie de model; îl jelesc frații din Beiuș, între cari era nu numai un avocat distins, dar un cetățean luminat și mai presus

ZINA.

NOVELĂ

DE

IOSIF POPESCU.

(Urmas)

— „Sunteți singură?” zise el, „cu atât mai bine. De mult tot caut ocaziunea de a vă vorbi între patru ochi și a vă face o gravă mărturisire”.

— „O mărturisire, mie?” făcu Zina cu un suris cam ironic, prin care străbătea o mirare adevărată.

— „Da, domnișoară. Aceasta vă surprinde?”

— „Am tot dreptul de a fi surprinsă. Doamnele de Beauchamps, ești bun catolic și mă mir că ai greșit adresa duhovnicului D-tale”.

Emil își mușcă buza, dar se stăpâni.

— „Oh, domnișoară”, zise el, „mărturisirea mea este de o natură cu mult mai delicată, decât credeți, și vă privește într'un grad mare”.

— „Nu crezi, domnule, că este imprudent din partea D-tale de a face confidențe delicate unei persoane, pe care o cunoști abia de câteva zile?”

— „Dar dacă aceste zile au fost de ajuns”, zise Emil cu vioiciune, „pentru a o cunoaște și aprecia?”

— „Nu te încrede în aparențe, domnule de Beauchamps, ele înșeală foarte adesea”.

— „De astă-dată nu sunt aparențe, este realitatea încântătoare, care mi-a fermecat ochii dela prima vedere”.

Aceste cuvinte fură pronunțate cu un foc, care făcu să se ivească o ușoară roșeață pe palida față a frumoasei fete.

— „Vorbești în enigme”, zise ea cu seriozitate, „te-ai ruga să schimbăm obiectul conversațiunii, pe care nu o pot urmări cu destulă competență”.

— „Oh, te rog, din contră, să mă lași a desvoldă acest subiect, să-mi permiți a desvoldi înaintea D-tale toată comoara de sentimente delicioase ce s'a adunat în sufletul meu de când Te-am văzut”.

— „Domnule!” făcu tinera față indignată.

— „Oh, nu, nu fi atât de crudă, domnișoară, lasă-mă a-ți spune, că din primul moment, în care te-am văzut, s'a aprins în inima mea o pasiune puternică și arzătoare, care-mi consumă toată puterea de viață. De când te-am văzut, trăesc numai pentru a pândi zimbirea D-tale, Zina adorată, pentru a....”

— „Domnule”, îl intrerupse Zina sculându-se în picioare și palidă de emoțiune, „uiți cu cine vorbești, uiți că sunt singură aci, fără apărare, și cutezi a-mi vorbi cu atâta libertate”.

— „Cutez, pentru-ca te iubesc, și iubirea nu este o crimă. Lasă-mă să zac la picioarele tale”, adaogă el căzând în genunchi cu o grație

naturală, „lasă-mă să fiu pururea sclavul tău supus, să pândesc dorințele tale și să caut a le împlini. Nu-ți cer să mă iubești, Zina încântătoare, lasă-te a fi iubită!”

— „Ieși, ieși, domnule”, strigă tinera față cu ochiul sclipitor și nările tremurânde, pe când mâna ei cu un gest de regină arăta ușa. „Așa nerușinare încă nu și-a permis nimeni. Ieși!”

Emil încă se ridică, dar nu ieși. Din contră, ochii săi sclipitori de o pasiune nebună erau fixați cu admirație și lăcomie asupra acestei femei, care părea mai seducătoare în mânie.

— „Ei bine, nu”, zise el după o pauză. „Nu voiu ieși de aici. Dacă ți-am greșit ceva, aceasta a fost că te-am iubit prea mult. Este nerușinare a ți-o spune? Nici odată. Ascultă-mă, Zino...” Zicând acestea îl cercă a cuprinde mâna îndreptată spre ușa a tinerei fete, care se retrase spaimântată. În această mișcare se împiedecă de un scaun, ce se afla îndărătul ei, și era să cadă. Emil, ca fulgerul, se afla lângă ea și o cuprinse în brațele sale.

— „Vezi”, zise el cu un suris libertin, „chiar soartea te aruncă în brațele mele; trebuie să fii a mea”.

— „Miserabil laș!” țipă Zina, și cu o putere, care surprinse pe tinărul francez, se desfăcu din brațele sale și alergă către ușa. Aceasta se deschise în același moment, și în casă intră, palid și teribil, Iorgu.

(Va urma).

de toate un apărător al tuturor celor năpăstuiți. Il jalește biserica gr.-or. română și întreg neamul cu durere ia stire despre stingerea din viață a celui-ce numai vigoare și lumină fusese.

O singură mângâiere avem: Paul Pap are un fiu. După părerea tuturor, fiul va perpetua virtuțile, carti au împodobit pe decedatul.

Fie-i amicului nostru Paul Pap odihna lină și memoria în vece binecuvântată!

DIN BUCOVINA.

Atac și răspuns. Voturile adunărilor alegătorilor din Storoșeni și Rădăuți au inferbentat sângele lui Dr. Fl. Lupu atât de mult încât acest lorn a publicat în „Bukowinaer Rundschau” un articol plin de patimă și denaturări la adresa deputaților, d-lor M. cav. de Grigorcea și Il. Onciul, atacându-i în felul obicinuit de el și de musafirii tavernelor. În numărul de Joi al foaiei „Bukowinaer Journal” de dep. Onciul a publicat un articol — răspuns, în care dovedește, că Dr. Fl. Lupu în mai multe atacuri a afirmat cu conștiință neadeverită. Dl Onciul declară, că este sub demnitatea sa a răspunde în tonul folosit de dl amintit și respinge cu indignare atacurile ofensatoare, rezervându-și de a-și căuta satisfacție în mod potrivit. La sfârșit dl Onciul declară, că nu va mai răspunde la atacuri venite din partea acestui acestui domn. („Deșteptarea”).

Bulgaria după un sfert de veac.

În luna aceasta s-au împlinit 25 de ani de când armia română trecu Dunărea spre a salva oastea marelui colos dela Nord de un desastru similar acelor ce încercase de atâtea-ori, în luptele contra osmanilor.

Grea era situația oștilor ruse la începutul lui August 1877!

Marele duce Alexandru, viitorul și fost împărat Alexandru al III-lea, cu armata cea mai numeroasă fusese bătut în mai multe rânduri și abea se mai putea menține pe rîul Iantra.

Kludner, vestitul general, de două-ori fusese învins înaintea Plevnei, și dacă n'a fost cu totul nimic, cauza se datorește mai mult inerției lui Osman Pașa.

General Gurko, earăși un celebru general rus, fusese zdrobit în Balcani și silit a se retrage.

Bătută pe ambele flancuri și în față, armata rusă era considerată ca pierdută din punctul de vedere strategic.

Marele duce Nicolae, fratele împăratului Alexandru al II-lea, comandantul suprem al armatelor ruse și-a dat seama de această situație mai mult ca precară, și lăsând la o parte formele diplomatice a dat regelui Carol desperata telegramă:

„Treci Dunărea pe unde vrei, și sub ori-ce condiții vrei, căci altfel cauza creștinătății e pierdută.”

Marele nostru Rege, descendent al unei familii de eroi, n'a stat un minut la indoială, și uitând amarăciunea înplată asupra noastră, de o diplomație trufașă, care ne trata din susul mării sale cuceritoare și cotropitoare, trecu Dunărea și alergă în ajutorul acelor care atunci erau aproape zdrobiți.

Ce s'a întâmplat, cu toții o știm. Armia română a preschimbat desastrul în strălucită victorie.

Acele 50—60000 baionete purtate de mâinile vînjoase ale Românilor, au băgat groază în musulmani, și personalitatea intelectuală a marelui nostru Rege, a cucerit Plevna din care a luat naștere Bulgaria de azi.

La Plevna au fost zdrobite cu totul oștile Islamului, restul a fost un marș triumfal, clădit de piepturile și inimile bravei noastre armate.

N'a mai fost bătălie dela Plevna și nici rezistență decât proforma, până sub zidurile Constantinopolului când s'a încheiat armistițiul și pacea.

Am vorbit să stabilim aceste adevăruri odată mai mult, numai spre a arăta fraților nostri Bulgari că desrobirea lor după secole de sclavie a luat naștere la Plevna, ear nu la Șipca în Balcani unde își sîrbătoresc... nuata de argint.

De astfel privim cu mândrie opera noastră, și suntem fericiți că acel popor ale cărui lanțuri au fost rupte de noi, este în măsură a da în Balcani o reprezentare teatrală cu oastea sa în fața protectorului său din ziua de azi. („Secolul”).

Anglia și Golful Persic.

Presă și opinia publică engleză sunt foarte ocupate în acest moment cu un studiu al renumitului scriitor militar, căpitanul Mahan, și care tratează despre rolul mării Britaniei în golful Persic. Acest studiu a fost de curând publicat în National Review. Che-

stiuța Kowesit-ului, care acum cât-va timp se afla într-o stare acută, de abia acum s'a calmat; căpitanul Mahan o reia în toată întregimea ei.

Întrebarea pe care o pune este aceasta: „Cine trebuie să domineze în golful Persic?” Și el răspunde; „Anglia, Anglia singură.”

De fapt, ea are actualmente cheia drumului Indiilor și al extremului Orient prin canalul de Suez. Într'un viitor apropiat, calea ferată din Mesopotamia care este în atingere cu golful Persic, va deschide o cale comercială și politică nouă pe care alte puteri au schițat-o. Fără a vorbi de Turcia, pe teritoriul căreia trece această cale, este Germania, care a urmărit cu încăpăținare planul ei în vederea dezvoltării comerțului său și a făcut-o să reușească.

O.I-care ar fi țelul acestei căi ferate din Bagdat, care leagă Asia centrală și meridională cu liniile din Europa, trebuie ca la extremitatea ei să se găsească Angli-tera. Grija dominațiunii sale economice și politice în Indi îi face din aceasta o datorie.

Obiecțiunile la această teză sunt, de a evita încă antagonismul care există cu Rusia în aceste regiuni, și a preveni un nou antagonism cu Germania. Căpitanul Mahan crede că interesele Germaniei și ale Angliei în aceste regiuni nu sunt opuse, ci în general identice.

Un mare punct mai înainte le apropie: necesitatea pentru ambele puteri de a nu lăsa să se întindă influența unei a treia, adică a Rusiei. Germania trebuie să se convingă, examinând datele problemei, că, fără Anglia, ea nu poate nimic în aceste regiuni ale Asiei.

Cât privește Rusia, a căreia politică tinde a asigura deubșurii maritime, interesul său principal, după căpitanul Mahan, nu este pe Golful Persic ci în Nordul Chinei și al Manciuriei.

Acum toți așteaptă să vadă cum va fi primit la Berlin și la Petersburg articolul căpitanului Mahan și ce se va spune de aprobarea aproape generală pe care o întimpină în opinia publică engleză.

Ceea-ce este interesant, este de a constata o dată mai mult o trăsătură a spiritului politic englez, care nu se oprește nici odată la un singur succes; abia se regulează o chestiune și o alta este pusă pe tapet, în altă parte a orizontului.

Expoziția din Pojon.

Duminecă s'a deschis expoziția economică arangiată în Pojon din incidentul finierii congresului al II-lea economic.

Festivitățile au luat caracter regnicolar și expoziția a fost deschisă prin însuși arhiducele Frideric, patronul expoziției. Guvernul a fost reprezentat prin prim-ministrul Szell și ministrul de agricultură Darányi.

Expoziția s'a deschis la 11 ore a. m. Arhiducele a fost salutat de ministrul Darányi și de primarul Brally, cărora le-a răspuns apoi în cuvinte foarte afectuase.

Ministrul Darányi își termină cuvântarea astfel:

„Alteță Regală! E o deosebită grație a providenței că anul expoziției coincide cu un an economic mai bun și astfel economul se poate bucura mai liniștit de rezultatul muncii câștigate în sudoarea feței și mânilor sale. De ar da soartea ca expoziția aceasta și anul acesta bun să fie augurul unei înfloriri economice generale; de ar ajunge această înflorire generația actuală, care trăiește în atâta nesigurantă și care a dus și duce zile atât de grele, de ar ajunge acest timp. Acela, pe care îl cuprindem în rugăciunile noastre de toate zilele și care înaintea noastră a tuturor și peste noi toți stă nu numai în virtutea dreptului milenar al coroanei Sfântului Stefan, ci și în virtutea marilor sale merite istorice și distințelor calități cu care este înzestrat. De ar da providența ca Augustul nostru Domn nu numai să ne arate pământul făgăduinței, dar să ne și ducă într'insul și aici mulți ani să ne fericească. Să Trăiască Regele! Trăiască Patria!”

Arhiducele a răspuns următoarele:

„Am primit cu preainalta permisiune a Majestății sale cu bucurie patronagiul acestei expoziții. Sunt prea vesel de succesul strălucit pe care-l ved aici și care mi-a întrecut așteptarea. Aprecind sprigunul guvernului maghiar nu pot să retac că meritul succesului este al reuniunilor economice regnicolare și al generosului oraș Pojon, între păreții căruia îmi place atât de mult a petrece cu familia mea. Primiți cu toții patrioticele mele mulțumite.

„Dl ministru de agricultură și-a adus aminte în cuvinte atât de elogiase de fericiți mei strămoși. Pilda lor am dorit a o urma prin aceea că și eu singur administrez proprietățile mele, simțind pe deplin toate problemele sociale împreunate de proprietatea și interesându-mă viu de soarta și viitorul pământului maghiar.

„Dorind din inimă înflorirea economiei noastre, declar expoziția congresului

Din „Stropi de rouă”.

Printre brazii.

Printre brazii, ce-și înalță
Vîrfurile spre-albastra zare,
Am venit să caut pace
Și uitare.

Brazilor, voi mai trăi-veți
Verzi și poate plini de viață,
Pe când eu de mult durmi voiui
Stoiu de ghiață.

Faceți-mi pe atunci o slujbă:
Abătându-se din lume
Dragul meu pe-aici, șoptiți-i
Al meu nume,

Să priceapă 'n șoapta voastră
Și a sa inimă să-i frângă
Toată jalea, ce-mi făcuse...
Și s'o plîngă.

Elenă din Ardeal.

Iubire—frumseță.

— Paradoxe. —

Nu, dragă prietene, să nu crezi că spre a fi iubită de un bărbat, recețina dintăiu a unei femei e, să fie frumoasă. Să nu crezi, mai ales, că probabilitatea d'a fi iubită cât mai adânc, de cât mai mult, crește în mărime în care crește frumseța, sau în urmă că desăvîșirea frumseții înseamnă siguranța matematică a iubitului.

O nu! poate tocmai întors! Cu cât frumseța se apropie mai mult de desăvîșire, cu atât mai mult scad șansele iubitului... Frumseța desăvîșită, fără greș, nici odată nu poate fi obiect al iubitului.

Parcă te vezi cum zîmbești, citind aceste șiruri.

— Tot cel vechi! Tot cu paradoxele sale, ce se bat în capete cu experiențele unei omenimii bătrâne de câte va mi de ani!

Ai încât-va drept. Poate că în momentul dintăiu experiențele aceste par a mă desminti, pe când în realitate îmi sprijinesc teza.

N'am să-ți amintesc de acele exemple de frumseță desăvîșită, cari avuseseră de urmare întervenirea poliției, de acele exemple am putea zice „polizeiwidrig schön”, cari apărînd pe stradă pricinuiau tumulturi, — căci nu prin exemple voiui să te conving.

Nici o femeie desăvîșită de frumoasă — și au fost, cum am amintit mai sus, și de aceste — n'a fost iubită, — admirată, adorată — da, dar iubită nici odată, și între aceste două e tot atât de mare deosebire ca între antitesele lor: ură și dispreț.

Desăvîșirea nu face mult; înaintea unui lucru perfect perdem darul vorbirii. Admirarea stîrnită în noi nu ne lasă să găsim cuvinte, ne înalță sufletul, ne face gânditori, filozofi.

Efectele iubitului? Iubirea e un sentiment flecar. Nu face mil de prieten, ca să avem cut să le vorbim de — Ea. Tăcerea e moartea iubitului, precum e semnul admirației... Voim să știe lumea întregă cât e de frumoasă, cât ni e de dragă... Ne face să găsim și inventăm mil de vorbe nouă... Ne face visători, poeți.

O femeie desăvîșită de frumoasă e plătitoare ca o apă moartă, chesește ochiul. E o statuie de marmură, înaintea căreia stai să-ți pleci genunchii, cum și-ți pleci înaintea unei icoane sfinte — admirînd-o! admirînd în ea acea putere misterioasă, care a putut produce această armonie de forme, mișcări, gesturi, trăsuri, color și glas... Te simți în fața ei atât de mic, pe când iubirea e dovada conștiinței că ești mai mult, mai mare, în stare să aduci de dragul ei stelele de pe cer, mărgelele din fundul mărilor, regina florelor din vîrfurile muntelui Mont Blanc... conștiința, ce se manifestă în rolul ocrotitor ce ni-l arogăm față de femeia iubită, — exprimată în mișcarea ca care — gîndindu-te la iubita ta, în închipuire — cu stînga o strîngi la piept și ridici dreapta asupra ei în semn de apărare: „Vie o lume întregă și ni-o să mi-te poată răpi... am să te apăr în contra unei lumi întregi dușmane... Nu-ți fie teamă...”

Simțul iubitului are originea în simțul nostru de superioritate fizică și intelec-

tuală și explică de ce simțimentul femeii față de bărbat numai în cazuri anormale o iubire. Ea dela natură ni e inferioară și omul iubește pe cari îi sunt inferiori, simpatizează cu semenii săi și admira pe cari îi sunt superiori...

D'aceia simte bărbatul față de femeie numai iubire, d'aceia femeia simte pentru bărbatul — să zicem de care-î place, — totdeauna un fel de respect și stimă, sfială și încredere, mândrie și admirație, și mai ales recunoștință, că din noianul nemăsurat de femei a ales-o tocmai pe ea; — recunoștință pentru privirile pline de invidie — atât de măgulitoare pentru el — ale prietenilor ei, recunoștință că a dat vieții ei goale scop și înțeles... și numai în cazuri anormale iubire, căci bărbatul e făcut să iubiască, femeia — să fie iubită.

Femeile desăvîșite de frumoase, sau frumoase-model au fost și sunt neprimjicioase. Frumseța lor nu poate ținea cumpăna farmecelor femeilor mai puțin frumoase! Mai multă ispită e ascunsă în vrăja unei dureri ascunse, în aureola de martiră cu care te încurjoară suferințele unei vieți neluțeluse, decât în frumseța rece a desăvîșirii.

Cele mai frumoase femei au fost și trebuie să fi fost martire, precum și ozi frumseța e aproape un titlu la martiraj. Femeile aceste sunt mai nefericite, căci sunt mai puțin în stare să inspire iubire... Natura i-a dat rozei și spin.

A r a d.

I. I. Scoopul.

economic regnicolar al II o declar de deschisa.

Ovații entusiaste au acceptat ultimale cuvinte ale Arhiduceului.

Au urmat un mic cercle și apoi la frunte cu arhiducele publicat a intrat în expoziție.

Arhiducele s'a oprit mai întâiu la pavilionul de viticultură unde i-a atras atenția cu două baze modelate de via de vie. Timp mai îndelungat apoi s'a întors cu expoziții din pavilionul de vită. Intre expoziții era și primul ministru Szell, care a expus 8 tauri, 4 vaci și 12 viței. După aceea au cercetat pavilionul arhiducei isabila.

NOUTĂȚI.

ARAD, 9 Septembrie n. 1902.

Rugăm pe stimații noștri abonenți-restanțieri să binevoiască a-și achita ce ne datorează. Facem jertfe ca să scoatem toaia și așteptăm ca abonenții să plă ească și ei mai regulat.

Administrațiunea.

100 milioane pentru marină. După știri autorizate, în anul acesta se va începe realizarea proiectului întocmit încă de admiralul baron Sternneck pentru întărirea marinei de războiu austro-ungare. Programul se va desvârși în timp de 5 ani, și anume, făcându se trei cuirassate mari și trei incrucișătoare (vapoare de războiu de calibru al douălea), cari vor costa cam 100 milioane coroane.

Hédervary — rămâne în decursul anelor vandute de la Agram că-va ziare sau năpustit reri au ra banului Croșiei, con-Hédervay și Atriel la luat la grea răspand-ri și totia lui Vészi, „B. Napo.“ Zarat lui Szél, „Magyar Nemzet“ viaa însă și li la în pțere pe ban în contra atacurilor ce a îndreptat asupra lui Vészi care, așa se vede, vrea să puă și vladica Românilor și ben Croșilor. Comunicatul din „M. N.“ face cu atât mai mare senzație, cu cât se credea că în urma tulburărilor recente banul se duce!

Pentru Kossuth. Advocatul Dr. Múlek Lajos a înaintat sfatului orașenesc o propunere, care va veni în discuția proximei ședințe, ca pentru statua ce se va ridica în Arad lui Kossuth, orașul să dea 50.000 coroane, și anume 10 ani de arândul câte 5000 coroane anual.

Maiestru și uenical. E vorba de ilu-strul Császó și de mai papa iluștrul Irecșan, copist în cancelaria lui Császó Irecșan ne înjură adică în „Tribuna“ peștu că nu-l lasă în pace — „Gara Satului“... Ce-i drept, facem și noi haz când ciim „Gara Satului“, dar de ce să ne injura pentru asta cirașul lui Császó, nu înțelegem!... În felul acesta mâna ne poate injura și el Laj, celalalt ce-leg al lui Irecșan și ciraș al lui Császó, care figurează și el prin „Gara Satului“... Ba ni-ar putea injura și Samarski, care — dimpreună cu M-ster — sunt și ei clienți ai „Garii Satului“...
Răfutașii se însă acești iluștri domni cu redacția „Garii Satului“, car nu se lge de noi, că ne fac cel mult să — ridem!

Statuia lui Mateiu Corvinnul, ridicată în Cluj, se va desvârși la 12 Octombrie. M. Sa va fi reprezentat la această serbare prin arhiducele Iosif, cea ca Szell, prim-ministru, a făcut deja cunoscut lui H gediús Sándor, președintele comitetului statuel.

Makkai Zs'ga, deputatul secuis, a dat Duminecă un b nch-t în căreima „Jó koma“ din M. Ojorheiu, unde se ținuse adunare kossuthistă pentru independența vamaă. La adunare Makkai adusese 46 alegg-ri de el sel, cari însă, duă ban-herul din „Jó koma“ au plecat ducând cu ei, drept suvenir, și cuțitele, lingurele și furculțele! Dar M. kai se zice că nu-l supărat, plătește el tot!

Vapor scufundat. Se scrie din Româ-nia că aproape de Cerna Vodă vaporul „Redu Negru“ s'a ciocnit, pe Dunăre, cu vaporul maghiar „I Ferencz József“. Acesta din urmă s'a scufundat. Pasajerilor și mărfurilor nu li s'a întâmplat însă nimic, ei toți au fost scpați cu ajutorul lustrilor.

Biserica încontra lui Rousseau Academia din Lipsca într'o ședință a hotărît să lase-mne cu table comemorative vre-o câte-va edificii istorice. Întâiu au voit să înceapă cu claustrul în care a trăit Jean Jacques Rousseau în 1730. Proprietarii claustrului însă, călugărit, au protestat energic susținând că pentru dinșit de loc nu e glorie, că autorul lui „Contract social“ au petrecut în claustrul lor.

Inmormântarea lui Virchow Consiliul capitalui Berlin în ședință estra-ordinară a decis să-l înmormenteze pe Virchow pe sselele orașului. Familia a primit ofertul orașului și înmormântarea a d-curs ei după amiază. Catafalcul este așezat în foierul palatului orașenesc. Conform programului înmormântării aveau să ver-bească Kirus crvătara religioasă, primarul Kirschaer și rectorul universității Wal-dayer. Au fost recerac și Luigernhaus iatmul prieten a lui Virchow ca să-l paranteze dar btrăcul savant a declarat, că doliul l-a mișcat atât de mult încât nu poate primi înăscinarea. Virchow va fi aștruat în cimitirul Schöneberg.

Cele mai bune ghete se pot cumpăra la pravașii lui Porter Vilmos din piața Szabatság. Marfa fiăa el-ganta, pe responsabilitate, nu-și perde forma nici odată. De fașeți o probă, atunci de acum numai la Porter veți țig i. La cumpăre de 5 fiorini primiți o fotografie gratis. E un favor acesta bine primit de ori ce familie de elită. Multe mil de portrete în mășma naturală s'au dăruit părăcum din parte acestei prăvălii.

Atragem atenția citi orilor noștri asupra asunțalei d-lui Dávid Koch, care are un magazin din nou aranjat cu cele mai bune mașini de cusut, instalării de sonerif electrice și bicicletele cele mai practice.

Convocare.

Adunarea generală din acest an a Reuniri învțătorilor români gr.-or. dela școalele confesionale din diocesa Caransebeșului, conform §. 17 din statute și a decisiunii din ședința comitetului Reuniri ținută la 17/30 August a. c. se convoacă în Recițamontana pe zilele 15/28 și 16/29 Septembrie 1902.

La aceasta adunare se invită:

- P. T. domni membri fondatori, ordinari, ajutători și onorari ai Reuniri.
- P. T. Reuniri învțătoresți române.
- Toți iubitorii de înaintarea școalelor și a învțământului poporului nostru român.

Programul adunării este:

Duminecă în 15/28 Septembrie.

Ședința I. (înainte de amiază).

- La 8 1/2 ore dimineața toți membri Reuniri se întrunesc în biserică gr.-or. română din Recițamontana și asistă la celebrarea sf. liturgii împreună cu chemarea Duhului sfânt.
- La 10 ore deschiderea adunării.
- Adresa către secretarul dl Ioan Marcu din incidentul jubileului de 25 de ani ca notar general al Reuniri.
- Prezentarea rapoartelor și a altor exhibite inurse.
- Alegerea comisiunilor.
- Dare de seamă asupra Abcedarului român compus de subinspectorul școlor regesc Grama.

Ședința II. (după amiază la 4 ore).

- Chestiunea fondului de învțământ.
- Dare de seamă asupra manualului

de școală „Cartea Copiilor“ compus de învțătorul St. A. Alexandru.

Luni în 16/29 Septembrie.

Ședința III. (înainte de amiază la 9 ore.)

- Rapoartele comisiunilor.
 - Fixarea locului pentru proxima adunare generală.
 - Propunerii.
 - Alegerea funcționarilor și a comitetului Reuniri pe a. 1902/3.
 - Alegerea comisiunei pentru verificarea protocolului.
 - Inchiderea adunării generale.
- Bocșa-Montană, din ședința comitetului Reuniri învțătorilor estr. ținută la 17/30 August 1902.

Pentru Comitet:

Traian Lința,
președintele Reuniri.

PARTEA LITERARĂ.

ORIGINEA VOEVDATULUI LA ROMÂNI.

De
IOAN BOGDAN,

memburu corespondent al Academiei Române.

Ședința dela 2 Aprilie 1902.

(Urmare).

Acesta e întâia într-bare ce ni-se impune, căci înainte de a da o părere asupra originii vovodatului la Români, trebuie să știm, cât se poate mai lămurit, sub ce formă se prezintă vovodatele în cele mai vechi izvoare, în care se pomenește de-ăpre ele.

Făcând cu totul abstracție de dacia aotărilor sinonim al lui Bela despre care nu vom putea și nici-odată cu siguranță dacă au existat, dar potrivit celei mai multe probabilități zuna pentru neexistența lor, constatăm mai întâiu că documentele ungareștinu verb-se de vovozii români dela dela jumătatea sec. 13 încoaace. Și de câte ori se pomenește de dinșit, ei apar cu aceleși atribuțiuni pe cari le aveau cnejii sau chinezii constatați, în același timp și în foarte mare număr, ca șefi ai așezărilor sătești și intermediari între acestea și stăpânii lor: regele, clerul și au noblimea. Vovozii sunt, ca și cnejii, supuși jurisdicțiunii castelanilor și comiților regesi și au, în unele părți, întocmai atribuțiunile cnejilor, în altele, d. p. în țeara Maramureșului, atribuțiuni ceva mai întinse, fiind oare-cum, față de reg., reprezentanții întregii populații române și din acest punct. Analiza documentelor mai însemnate referitoare la ei ne va dovedi aceasta.

Cel mai vechiu din toate este documentul dela 1247—1250 al lui Bela IV, în care se amintește cele două vovodate românești ale lui Ly way și Seneslau: unul de-a dreapta Oluhului, în țeara Severinului, altul de-a stânga lui, în Cumania.

Întinderea teritorială a acestor vovodate e nedefinită, precum probabile nedefinită era și puterea vovozilor ce stăteau în fruntea lor. Le am pute pune fără multă teamă de a ne înșela, la poalele sudice ale munților Carpați: al lui Ly way în fața țării Hațegului, cu care se afla în strinsă legătură cam prin județul Gorj; al lui Seneslau în fața țării Făgărașului, prin județele Argeș și Muscel.

Ce situație puteau să aibe aceste două vovodate față de regale Ungariei care dă ruind hospitalierilor toată țeara Severinului până la Oit și toată Cumania cât vor pute să ocupe dintr'însa, le scoate de sub orice stăpânire a lor.

Posițiunea lor reeve destul de clar din document. Ea era superioară pozițiunii chinezatelor, atât cu privire la întinderea teritorială, care era de bună seamă mai mare, cât și cu privire la dependența de coroana ungurească. Chinezatelor lui Ioan și Farcaș, cari se aflau în dreapta Oitului, în locuri ce nu se pot preciza mai de aproape, sunt dăruite hospitalierilor în condițiunile în care este dăruită țeara Severinului; ei vor avea dreptul să ia din această jumătate tuturor veniturilor ce se cuveniau până atunci regelui, pe când țeara lui Ly way vovodul rămâne adevă Românilor. „asa cam a vrut o el până atunci“. Tot astfel țeara lui Seneslau din Cumania, pe care regele o lasa Românilor „prout lidem hac tenus tenerunt“, cu singura restricțiune că jumătate din veniturile ei vor fi cedate hospitalierilor pe

timp de 25 de ani: din 5 la 5 ani un om al regelui va evalua aceste venituri.

E clar deci că aceste vovodate românești erau supuse regelui unguresc, care iragea o parte din veniturile lor în folosul său. Vovozii Românilor erau în același timp vovozii ai regelui unguresc; ei stă-țaneau pământurile lor în condițiunile anuale cu cnejii. Țeara lui Ly way, mai aproape de regat și în mai strinsă legătură cu acesta, este numită chiar chinezat: „terra kanazatus Ly way vovodae“: pământul chinezatului lui Ly way vovodal. În pământul său, în țeara sa, Ly way era vovod, față de regele Ungariei el era un chinez, mai puternic însă decât ceilalți doi chinezii, ale căror pământuri sunt dăruite cu totul hospitalierilor. (Va urma.)

BIBLIOGRAFIE

ABCdarul ilustrat editat de Iosif Moldovan, director școlar în Arad și consiliul, aprobat de Venerabilele Consistore din Arad și Caransebeș, care în decurs de 4 ani a trecut în 20.000 exemplare, și apărut acum în a III a ediție îndreptată și corectă conform binevoitășilor observații ale învțătorilor din diferite părți ale patriei.

Acest manual școlar după cum se vede și din marele reclam ce l-a făcut în timp atât de scurt, ușurează mult truda învțătorilor. El conține o frumoasă serie de exerciții scrise, cari pe lângă adevăratele lor mențiuni de a desvota organul vederii și dexteritatea mâinii, contribuie în mod admirabil la dezvoltarea plăcerii și interesului. — Scenetele sunt desvolate din cuvinte normale constătoare la început din două, apoi din trei, patru sanete; ear după exercițiile mai îndelungat trece la cuvinte de două, trei silabe. Pentru promovarea intuițiunii lecșiunile — de după puțină — sunt provăzute cu ilustrații diștulașe, cari fac multă plăcere școlărilor.

O parte foarte bună are acest ABCdar căci pe lângă principiile pedagogiei moderne se acomodează la natura limbii noastre și la etatea școlărilor, prin ce se ușurează mult instruirea scriso-cetiiului.

Tot dela acești autori a apărut acum „Cartea a doua“, pentru elevii clasei a doua. Bucățile de cetire sunt scurte și precise. Materialul tractat întâințele este luat din orizontul intelectual al școlărilor și tractat în mod narativ foarte atrăgător, ce contribuie mult la dezvoltarea dorului de cetire.

Recomandăm cu căldură învțătorilor noștri aceste manuale merite a face bune servicii învțătorilor în creșta lor misiune.

Prețul unui exemplar 40 fior. Se pot comanda la Tipografia diecesană și la „Tribuna Poporului“ în Arad. La comenzi mai mari (peste o sută exemplare) se dă 20% rabat, sub 100 numai 10%.

ULTIME ȘTIRI.

Viena, 8 Sept. Discuțiunile în vederea încheierii tranșacțiunei, întreprupte la 6 c. în Budapesta, se vor relua în săptămâna aceasta. Spre acest scop ministri maghiari vor veni aici.

Cele două guverne au reușit să înlăture greutățile cele mai mari ce erau în calea încheierii tranșacțiunei. Se speră că de aci încolo discuțiunile să meargă mai iute și să ducă la o înțelegere definitivă.

Insertiuni și reclame.

În cancelaria avocatului Dr. Nestor Oprean din Săn-Mielănsul mare (Nagy-szentmiklós) se caută

835 2-3

un candidat de avocat cu bună praxă,

care se știe lucra independent. A se adresa direct către numitul avocat, comunicându-i și condițiunile. Aplicarea se face numai decât.

Într'o bună familie română în Sibiu se primesc

BĂIEȚI sau FETIȚE

din provincie cari urmează la școală. Pe lângă limba germană și română se poate învăța și pianul.

Doritorii au a se adresa Administrației noastre.

808 16-

In librăria lui

W. Krafft în Sibiu

se află de vânzare cărți mai nouă:

Vlăhuța A., România pitorească. Ediț. 2. 3.50.
 Eminescu M. Poezii postume. 1.—
 — Scrieri inedite. Literatură populară. 1.50.
 Poezii de Michail Eminescu. Ediția a opta. 1.50.
 (Din „Biblioteca pentru toți”) — 64.
 Balcescu N., Istoria Românilor sub Mihail-Viteazul. 1.50
 Ispiroscu P., Legende sau Basmele Românilor. 1.50
 Filimon N., Cioceii vechi și noi. 1.50.
 Alexandrescu Gr., Poezii și Proză. 1.25.
 Schullerus-Popovici, Carte de citire și gramatică maghiară pentru școlile populare. Partea I. leg. —50. partea II. leg. 1.70.
 — Manual pentru propunerea limbii maghiare în școlile populare. —60.
 Iorga N., Studii și Documente cu privire la Istoria Românilor:
 I. Scoatele Bistriței. II. Actele relat. la istoria cultului catolic în Principate. 5.—
 III. Fragmente de cronici și știri despre croniciari. 2.—
 IV. Legăturile Principatelor române cu Ardealul 1601—1698. 5.—
 — Istoria literaturii rom. în secolul XVII. 20.—
 — Operele lui Const. Cantacuzino. 3.—
 — Sate și Preoți din Ardeal. 2.50.
 Popovici I., Conducător la învățarea limbii maghiare și române, conținând o mică gramatică, dicționar sistematic, conversațiuni și modele de scrisori. —70.
 Stejărel Nicu, Școlarul declamator. —50.
 Stropi de rouă. Poezii de Elena din Ardeal. 1.—
 Moldovan Dr. V., Despre cărțile funduare și intabulări. —30.
 Slavici I., Din bătrâni, narațiune istorică. 2.50.
 Novele alese de Bret-Harte, Zola, Daudet, Coppée, Gogol, Bauville, Maupassant și Maizerog. Trad. de Marian. 1.—
 Magdu Dr., Originea cuvântului valah. —50.
 — Frumosul, studiu psihologic. 1.—
 Dr. Mihályi, Diplome maramureșene din secolul 14—15 leg. 12.—, broș. 10.—

Moga V. S., Alcătuirea unei gospodării rurale. (Construcțiunile rurale, Crescerea animalelor domestice, Cultura albinelor și gândacilor de mătăsă, Cultura viei și vinului. 3.—
 Alexandri V., Poezii: Doine, Lăcrimioare, Suvire, Mărgărit, Pastel, Legende, Ostași nos. Altele 1.50.
 Borgovanu V. Gr., Ionel, educațiunea unui bun copil. Carte pentru părinți și alți educători. 2.—
 Büchner Dr., Cartea despre viața lungă. Invățătura despre durată și conservarea vieții. 5.—
 Bunea Dr. A., Vechile episcopii române a Vaduului, Geogăului, Silvașului și Belgradului. 2.50.
 Pop-Reteganu, Novele și schițe. 1.—
 Rațiu I., Viața și Operele lui Andreiu Mureșan, studiu ist.-literar. 2.—
 Vrâncoanu Dr., Spre ruină. Carte contra beției, premiata de minist. cultelor în București. 1.—
 Baulă, Pe sub arini, poezii. 1.—
 Conda, Drepturile și datorințele învățătorilor. 3.50.
 Legea comunală (22. din 1886) cu explicațiuni. —80.
 Ordonanțe minister. pentru introd. legii com. —10.
 Inimioară, ade. că floarea poeziei naționale. —60.
 Ardeleanul glumeț sau 101 de anecdote populare. —60.
 Barcian Dr. D. P., Dicționar român-german leg. 7.60. broș. 6.—
 — Dicționar german-român, leg. 9.40. broș. 7.60.
 Șulțiu St., Din Memorialul lui P. VI. 2.40.
 Iosif, Patriarhale, Poezii. 2.—
 — Romane și cântece. Trad. după Heine. 2.—
 Bunea Dr., Episcopii P. P. Aron și D. Novacovici sau Istoria Românilor Transilvaniei dela 1750—1764. 4.50.
 Manegăuțiu N., Almanachul Sfti. Nicolae. Trăsuri critice. I. Afaceri bisericesti. 3.—
 Barcian C. P., Îngrijirea plantelor în cursul vegetațiunii. Recolta cerealelor. —30.
 — Economia vitelor sau Zootehnia generală. —30.
 — Agriologia sau cunoașterea pământurilor și mijloacele de a le îmbunătăți. —32.
 — Agricultură generală. Lucrarea pământului. Plugul, grapa etc. —30.
 — Nutrejurile ierboase, prepararea fânului. —30.
 — Economia porcilor, oilor, caprelor. —30.
 — Sămânța și sâmantul. —30.

Toate cărțile fie ele anunțate ori unde se pot procura prin

Librăria W. Krafft.

824 5-5

Cel mai plăcut și cel mai bun preparat pentru văpsirea părului este MELANOGENE

de culoare neagră și brunetă. — În timp de câteva minute prin acest excelent și nesticăcios preparat se pot văpsi în culoare neagră sau brunetă: părul, barba și mustața. — Această culoare e permanentă și nu se poate deosebi de culoarea naturală; nu se murdărește și nu se poate spăla nici cu săpun nici cu apă caldă. E nesticăcios și întrebuințarea e foarte simplă. Prețul preparatului e: 2 cor. 80 fleri. Preparatul, care

face părul blond,

ori-cărui păr, în câte-va minute, îi dă atât de plăcuta culoare blondaurie, în culoarea inului, cenușie sau de ori-ce culoare dorită, fără ca să atace părul. — Prețul: o sticlută 1 cor., o sticlă mare 2 coroane.

Poftiți a fi cu atențiune la marca de patentă!

TEA HAJDU

este un preparat probat în nenumărate cazuri pentru boale de pept și plămâni.

Se poate folosi cu cel mai bun succes în contra tusei, durerii de gât, răgușelii, în contra tusei răgărești, logrețosirii, în contra tuturor boalelor de pept; în contra îmbolnăvirii de gât, laringe, p'ămâni, în contra respirațiunii grele, a boalei de pept și a astmei etc.

Prețul: 50 fleri.

698 —24

SPIRT CONTRA REUMEI

(spirtul „Mankóse“)

se vinde în preț de 1 coroană.

S'a dovedit ca un preparat excelent în cazuri de reumă, de cangrenă, amorțirea muschilor, dureri de nervi, de crucea spinării, de junghieri, paralizii, amorțea de mușchi și vine, precum și pentru înviorarea pielii etc. La slăbire din pricina bătrâneții, precum și la oboselile turiștilor, înainte și după ture mai lungi, ajută mult prin ungerea (frecarea) cu acest preparat (numai în exterior) S'a probat în cazuri nenumărate.

Gutori FÖLDES KELEMEN,

apotecă și laborator chimic

Telefon 111.

în ARAD.

Telefon 111.

Prăvălie de mode**ROSENBLÜH H. ȘI SOȚUL**

în ARAD

Colțul pieței Szabadság și stradei Ferray.

Recomandă marele său magazin de mode pentru dame: *mătăsuri, pânzături și chifonuri.*

Trusouri gata, barcheturi, plapome și matrașuri, confecțiunea noastră proprie.

Cele mai bune fabricate solide, și prețurile cele mai ieftine.

Materie fină pentru reverenzi, cari își conservă culoarea, în Arad numai la noi se află în asortiment bogat.

Executam confecționarea de

== reverenzi, paltoane, pardesiuri, ==
și le pregătim prin binecunoscutul croitor *Dragan Adamovici.*

Avem în mare asortiment materie și mătăsuri pentru

== orlate și prapori bisericesti. ==

Putem prezenta nenumărate scrisori de recunoștință despre reverenzile ce noi le pregătim, precum și despre serviciul nostru bun și inescapabil.

Cu distinsă stimă:

Rosenblüh H. și soțul.

792 13-25

Telefon: 440

Telefon: 440.

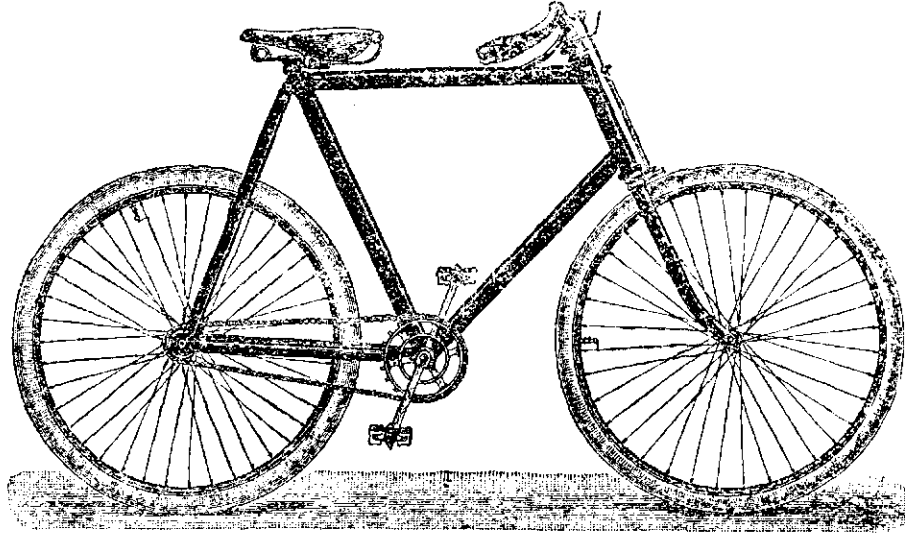
Koch Dániel

ARAD, strada Deák Ferencz nr. 42,
vis à vis de hotelul „Crucea-albă“.

Mare deposit de biciclete de primul rang, de mașini de cusut și exclusiv deposit de cele mai vestite biciclete

== „Puch”. ==

Primesc în lucrare transformarea totală, emailarea în toate colorile, precum și nickelarea a ori-ce biciclete.

Părți constituitoare de biciclete și mașini de cusut, precum și tot felul de fabricate pentru mașini permanente se găsesc în magazinul meu.

Biciclete și mașini de cusut se vând cu prețuri favorabile.

Aplicarea la locul lor a sonerelor electrice și a telefoanelor de casă se execută cu prețuri foarte avantajoase.

Mare magazin de mașini electrice.

== Mare atelier pentru reparaturi. ==

Comandele din provincă se îndeplinesc cu toată punctualitatea.

733 —20